



**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-175(59)/12/13/AK

Warszawa, dnia 19 grudnia 2013 r.

DECYZJA DNR-1/122/2013

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej ogólnego bezpieczeństwa spodenek dziewczęcych (kod EAN: 5906737695098), spodenek dziewczęcych 226349, LH 90318785 (kod EAN: 5901208963225) oraz spodenek dziewczęcych ZH 90318075 (kod EAN: 5901208961382), wprowadzonych na polski rynek przez przedsiębiorcę „YAKAN” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Olsztynie, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DNR-1/98/2013 z dnia 9 października 2013 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uchyla pkt 2 zaskarżonej decyzji i w tym zakresie umarza postępowanie pierwszej instancji.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 28 października 2013 r. przedsiębiorca „YAKAN” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Olsztynie (dalej także jako: „strona postępowania”) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK”) nr DNR-1/98/2013 z dnia 9 października 2013 r. W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK uznał, iż przedsiębiorca „YAKAN” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Olsztynie usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez spodenki dziewczęce (kod EAN: 5906737695098), spodenki dziewczęce 226349, LH 90318785 (kod EAN: 5901208963225) oraz spodenki dziewczęce ZH 90318075 (kod EAN: 5901208961382) (dalej także jako:

„spodenki dziewczęce” lub „spodenki”) i na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586) (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”) umorzył postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa tych produktów. Jednocześnie, w związku z naruszeniem przez stronę postępowania art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK w pkt 2 zaskarżonej decyzji, nałożył na nią karę pieniężną w wysokości 5 000 zł, na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania zaskarżyła decyzję Prezesa UOKiK nr DNR-1/98/2013 z dnia 9 października 2013 r. w części – tj. w zakresie jej pkt 2. Strona postępowania zarzuciła Prezesowi UOKiK naruszenie przepisów prawa materialnego – tj. przepisu art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów poprzez nałożenie na nią kary pieniężnej pomimo faktu, iż w okolicznościach sprawy było to niecelowe. W związku z powyższym, strona postępowania wniosła o uchylenie decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/98/2013 z dnia 9 października 2013 r. w zaskarżonej części i zaniechanie nakładania na nią kary pieniężnej – ewentualnie – obciążenie jej karą pieniężną niższą niż 5 000 zł.

W swym wniosku strona postępowania podniosła, że Prezes UOKiK, uzasadniając nałożenie na nią kary pieniężnej oraz określając jej wysokość kierował się okolicznościami łagodzącymi oraz obciążającymi. Strona postępowania poddała w wątpliwość powołane przez Prezesa UOKiK okoliczności obciążające, którymi były nieznanostwo przepisów prawa przez profesjonalistę, przewlekłość działań podejmowanych w związku z usuwaniem nieprawidłowości wadliwych spodenek oraz fakt, iż nałożenie na stronę postępowania kary pieniężnej w toku innego postępowania nie spowodowało wszczęcia u niej wzmoczonych kontroli celem wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane spodenki dziewczęce przed wszczęciem niniejszego postępowania. W ocenie strony postępowania, po otrzymaniu informacji o wszczęciu postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa trzech rodzajów spodenek dziewczęcych, podjęła ona niezwłocznie skuteczne działania mające na celu eliminację zagrożeń stwarzanych przez te produkty, wskazując jednocześnie, iż długi okres ich podejmowania spowodowany był brakiem reakcji wielu dystrybutorów produktów na jej prośbę o zwrot wadliwych spodenek. Powyższe, w opinii strony, miało wpływ na przedłużanie się procesu usuwania skutków zagrożeń, przy czym strona postępowania wskazała, iż nie powinna ponosić za to żadnej odpowiedzialności, w szczególności zaś, nie można jej z tego tytułu czynić zarzutu przewlekłości w podejmowaniu działań naprawczych.

Ponadto, strona postępowania stanęła na stanowisku, iż wprowadzenie na rynek produktów niezgodnych z wymaganiami normy PN-EN 14682:2009 „*Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej – Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej – Specyfikacja*” nie wynikało ze złej woli, ale z braku wiedzy o istnieniu „kazuistycznych norm”, które ponadto nie obowiązują w Bangladeszu, gdzie kwestionowane spodenki zostały wyprodukowane. Strona postępowania przyznała, że Prezes UOKiK w skarżonej decyzji administracyjnej słusznie wskazał, że jest to drugie postępowanie administracyjne prowadzone w stosunku do niej w związku z naruszeniem przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wskazując jednocześnie, że oba ww. postępowania toczyły się niemalże jednocześnie i były dla niej bardzo absorbujące w związku z dużą ilością dodatkowych działań, jakie musiała podjąć w ich toku. Strona postępowania podkreśliła ponadto, iż konsekwencją wcześniejszego postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów było nałożenie na nią kary pieniężnej w wysokości 7 000 zł, co w jej opinii miało wystarczający wymiar represyjno – wychowawczy i przesądza o niecelowości nakładania na nią kolejnej sankcji pieniężnej. Ponadto strona postępowania stwierdziła, że Prezes UOKiK przy określaniu korzyści majątkowej, zamiast przychodu, powinien uwzględnić dochód osiągnięty ze sprzedaży spodenek dziewczęcych oraz powołała się na swoją trudną sytuację finansową wskazując, iż konieczność uiszczenia kwoty 5 000 zł stanowić będzie dla niej bardzo dużą dolegliwość.

W związku ze stanowiskiem strony postępowania, Prezes UOKiK pismem z dnia 13 listopada 2013 r. zwrócił się do niej o przekazanie dodatkowych dowodów i wyjaśnień w tym zakresie. W tym samym piśmie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

W odpowiedzi na powyższe, pismem z dnia 13 grudnia 2013 r., strona postępowania przekazała swoje oświadczenie, z którego wynikało, iż odebrała spodenki będące przedmiotem postępowania od wszystkich przedsiębiorców, którym produkty te zostały sprzedane oraz wyeliminowała stwierdzone w nich nieprawidłowości poprzez zaryglowanie wolnych końców sznurków i ich skrócenie. Na potwierdzenie swego stanowiska strona postępowania przekazała dowody w postaci korespondencji mailowej z dystrybutorami spodenek dziewczęcych, faktur korygujących potwierdzających zwrot produktów od dystrybutorów oraz dokumentacji zdjęciowej obrazującej sposób usunięcia nieprawidłowości produktów.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Zadaniem organu odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy i ocena materiału dowodowego, przy uwzględnieniu stanu faktycznego stwierdzonego w czasie wydania decyzji przez organ w pierwszej instancji, jak i zmiany stanu faktycznego, które zaszły pomiędzy wydaniem decyzji przez organ I instancji, a wydaniem decyzji przez organ odwoławczy (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 października 2009 r., II OSK 1565/08). Powyższe stanowisko Sądu nie traci na aktualności także w przypadku postępowania administracyjnego prowadzonego przez Prezesa UOKiK na podstawie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w którym to postępowaniu funkcję odwołania pełni wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. W istocie bowiem, w postępowaniu w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy organ powinien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całokształcie, nie ograniczając się jedynie do rozpatrzenia zarzutów strony podniesionych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, badając zarówno jej zgodność z prawem, jak celowość i słuszność rozstrzygnięcia.

We wniosku z dnia 28 października 2013 r. strona postępowania zwróciła się o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/98/2013 z dnia 9 października 2013 r. Strona postępowania zaskarżyła ww. decyzję administracyjną w części – tj. w zakresie jej pkt 2, kwestionując celowość nakładania na nią kary pieniężnej za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa jak również wysokość tej kary. Skarżonej decyzji strona postępowania zarzuciła naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, poprzez nałożenie na nią kary pieniężnej pomimo tego, iż z uwagi na okoliczności przedstawione we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, powyższe rozstrzygnięcie jest niecelowe. W związku z tym, strona postępowania wniosła o uchylenie decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/98/2013 z dnia 9 października 2013 r. w zaskarżonej części i zaniechanie nakładania na nią kary pieniężnej – względnie – wymierzenie kary pieniężnej w kwocie niższej niż 5 000 zł.

Z uwagi na fakt, że strona postępowania podniosła argumenty jedynie przeciwko pkt 2 decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/98/2013 z dnia 9 października 2013 r., ww. decyzja administracyjna w pozostałym zakresie jest ostateczna. Zgodnie bowiem ze stanowiskiem Naczelnego Sądu Administracyjnego, jeśli *„strona jednoznacznie w odwołaniu wskazuje, że zaskarża decyzję pierwszoinstancyjną w określonej części, to organ II instancji nie może wykroczyć poza tak wyznaczone granice kompetencji organu odwoławczego. W konsekwencji organ II instancji nie może poddać kontroli niezaskarżonej części decyzji organu I instancji i*

ponownie rozpatrzyć sprawę także w zakresie rozstrzygniętym niezaskarżoną częścią orzeczenia” (wyrok z dnia 21 maja 2007 r., I OSK 556/06). W związku z tym, Prezes UOKiK w toku niniejszego postępowania ponownie dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego w zakresie objętym zaskarżeniem.

Podstawą do nałożenia przez Prezesa UOKiK na stronę postępowania kary pieniężnej w zaskarżonej decyzji było wprowadzenie na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa, tj. spodenek dziewczęcych (kod EAN: 5906737695098), spodenek dziewczęcych 226349, LH 90318785 (kod EAN: 5901208963225) oraz spodenek dziewczęcych ZH 90318075 (kod EAN: 5901208961382). Wprowadzając te produkty na rynek, strona naruszyła art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym producent jest zobowiązany wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Naruszenie tego przepisu, zgodnie z art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, upoważnia Prezesa UOKiK do nałożenia na producenta kary pieniężnej w wysokości do 100 000 zł. Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy, w sposób jednoznaczny wskazał, że ww. trzy rodzaje spodenek dziewczęcych nie są bezpieczne, a jak wskazano powyżej – rozstrzygnięcie Prezesa UOKiK w tym zakresie jest ostateczne. W takich okolicznościach sprawy, Prezes UOKiK był uprawniony do nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej na podstawie ww. przepisu. Zgodnie z art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, jedyną przesłanką do nałożenia kary pieniężnej jest wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa. Decyzja o nałożeniu tej kary ma charakter uznaniowy, co oznacza, że ewentualne rozstrzygnięcie co do zastosowania tej sankcji należy do Prezesa UOKiK, który *„dokonuje oceny działań producenta jako zagrażających i w jakiej mierze interesowi publicznemu”* (wyrok WSA w Warszawie z dnia 8 lutego 2011 r., VI SA/Wa 2423/10). Poprzez interes publiczny w postępowaniach prowadzonych przez Prezesa UOKiK na podstawie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów należy rozumieć zdrowie i życie konsumentów.

Wnosząc o ponowne rozpatrzenie sprawy, zakończonej decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/98/2013 z dnia 9 października 2013 r. w zakresie nałożonej nią kary pieniężnej, strona postępowania przedstawiła okoliczności, które w jej opinii mają wpływ na rozstrzygnięcie w tym zakresie, w stopniu prowadzącym do uznania, że nałożenie tej kary było niecelowe.

Prezes UOKiK po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, ze szczególnym uwzględnieniem zarzutów podniesionych przez stronę w toku postępowania odwoławczego zarówno pod kątem oceny legalności, jak i

celowości wydanego rozstrzygnięcia, postanowił odstąpić od nakładania na stronę postępowania kary pieniężnej za wprowadzenie na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa i w tym zakresie uchylić swą decyzję nr DNR-1/98/2013 z dnia 9 października 2013 r. Na powyższe stanowisko organu nadzoru wpływ miała w szczególności powołana przez stronę okoliczność równoczesnego prowadzenia wobec niej dwóch postępowań administracyjnych w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, co nie pozwala na uznanie, że strona postępowania w niniejszej sprawie była w pełni świadoma, że ponownie wprowadza na rynek odzież dziecięcą, która nie spełnia wymagań w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów. Organ nadzoru postanowił również nie traktować jako okoliczności obciążającej stronę w niniejszym postępowaniu długiego okresu czasu usuwania przez nią zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane spodenki dziewczęce, uznając słuszność jej poglądu, według którego była to okoliczność, na którą nie miała wpływu.

Jednocześnie, przychylenie się przez organ nadzoru do wskazanych powyżej twierdzeń strony postępowania, w opinii Prezesa UOKiK, uzasadnia uchylenie decyzji nr DNR-1/98/2013 z dnia 9 października 2013 r. w zakresie jej pkt 2 i odstąpienie od nakładania na przedsiębiorcę „YAKAN” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Olsztynie kary za wprowadzenie na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa.

Zgodnie z art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję, albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skargę

należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Nadzoru Rynku

Jadwiga Gunerka

Otrzymuje:

radca prawny Małgorzata Stanisławska, pełnomocnik przedsiębiorcy „YAKAN” sp. z o.o. z siedzibą w Olsztynie

Kancelaria Radców Prawnych KONSULTANT Kaczorowski, Kulik, Gibasiewicz spółka partnerska
ul. Dąbrowszczaków 18/5
10-540 Olsztyn